

TALE

Beskæftigelsesministerens tale ved besvarelse af
samrådsspørgsmål BU (AMU)

J.nr. 2011-0008421

Dato: 1. juli 2011

JØP/ff

(Det talte ord gælder)

Samrådsspørgsmål BU:

”Ministeren bedes redegøre for konsekvenserne af den nye
tilbagetrækningsaftale.”

Svar:

Samrådsspørgsmålet lyder: ”Ministeren bedes redegøre for
konsekvenserne af den nye tilbagetrækningsaftale”.

Her kan man da tale om et spørgsmål, som er meget bredt
formuleret!

Nuvel! Jeg vil gerne forklare de samlede konsekvenser af
den aftale om senere tilbagetrækning, som regeringen i mid-
ten af maj indgik med Dansk Folkeparti og Radikale Ven-
stre.

Som vi alle vel er enige om, står vi i de kommende år over-
for den økonomisk set uholdbare situation, at der er langt fle-
re, der forlader arbejdsmarkedet, end der kommer ind på ar-
bejdsmarkedet.

Vi kan vel også være enige om, at de offentlige finanser på
sigt ikke hænger sammen, og at vi i 2020 vil have store un-
derskud på de offentlige finanser, hvis vi ikke gør noget.

Det er min – og regeringens – opfattelse, at løsningen på ud-
fordringerne er at få flere mennesker i arbejde. Og som følge
af det vil der blive færre på overførselsindkomst – og skatte-

indtægterne øges som følge af at flere mennesker kommer i arbejde.

Når man står over for sådan en udfordring, har man to muligheder.

Man kan tage arbejdshandsken på og anvise konkrete forslag til, hvordan man når i mål, eller man kan være ukonkret og håbe det bedste.

Regeringen har med de aftaler, der er indgået i forbindelse med 2020-forhandlingerne, valgt det første.

Den aftale om senere tilbagetrækning, som regeringen, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre har indgået, har følgende elementer:

For det første fremrykker vi Velfærdsaftalen med 5 år, så efterlønsalderen gradvist sættes op fra 2014 og folkepensionsalderen fra 2019.

For det andet forkortes efterlønsperioden gradvist for personer, der er født efter 1955. Når tilbagetrækningsreformen er fuld indfaset i 2023 vil efterlønsperioden være på 3 år.

For det tredje får efterlønsordningen en mere social profil, end den har i dag, hvor blandt andet de ufaglærte med mindre pensionsopsparing, som vil tidligt på efterløn, får en højere årlig efterløn end i dag.

Og for det fjerde indfører vi seniorførtidspension til nedslidte, der ikke kan fortsætte med at arbejde helt frem til folkepensionsalderen.

Hvad er så konsekvensen af alt dette?

I år bruger vi 16 mia. kr. på en efterlønsordning, der bl.a. betaler sunde og raske mennesker for at forlade arbejdsmarkedet.

Det sker, selv om der er brug for deres indsats til at skabe vækst i virksomhederne, undervise vores børn og pleje vores syge. Det mener jeg, er en forkert prioritering.

Det, at forhøjelsen af efterlønsalderen rykkes frem og efterlønsperioden forkortes, er med til at beholde de sunde og raske mennesker på arbejdsmarkedet i lidt længere tid.

Og på den måde lettes presset på de offentlige finanser samtidig med, at disse mennesker faktisk fortsætter med at bidrage økonomisk til samfundet.

For de, der så senere vælger at gå på efterløn, indebærer aftalen som nævnt, at efterlønsordningen får en mere social profil.

Det betyder, at efterlønsordningen i meget højere grad målrettes mod mennesker, der ikke har store pensionsopsparinger. Dvs. at de personer, der gennem deres store pensionsopsparinger er i stand til helt eller delvis selv at finansiere en eventuel tidligere tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, fremover vil få en væsentligt lavere efterlønsydelse..

For de personer, der er for nedslidte til at fortsætte med at arbejde, giver aftalen mulighed for at søge seniorførtidspension fem år før folkepensionsalderen.

Med seniorførtidspension sikres en hurtigere og enklere vej til førtidspension for dem, der har behov.

I sager om seniorførtidspension skal der ikke gennemføres arbejdsprøvning, revalidering eller andre beskæftigelsesret-

tede foranstaltninger, med henblik på at forsøge at udvikle borgerens arbejdsevne.

Der kan derfor stilles krav om, at sagsbehandlingen foretages langt hurtigere for denne gruppe borgere. Derved kan det sikres, at alle får en hurtig afklaring og et svar inden for seks måneder.

I modsætning til både den gældende og den kommende efterlønsordning er seniorførtidspension ikke kun forbeholdt mennesker, som er medlem af en a-kasse.

Nu er der så, selvfølgelig havde jeg nær sagt, nogle der kritiserer forslaget for, at næsten ingen vil være berettiget til seniorførtidspension, mens andre fx de økonomiske vismænd frygter, at antallet af førtidspensionister vil stige drastisk. Og begge dele kan i sagens natur ikke være korrekt.

Jeg mener, at vi har fundet den rette balance.

Regeringen har en forventning om, at der vil være omkring 8.000 personer på seniorførtidspension i Danmark i 2020

På et mere overordnet plan betyder aftalen om senere tilbagetrækning sammen med aftalen ”To streger under facit” og Genopretningsaftalen fra sidste år, at de offentlige finanser styrkes med godt 47 mia. kr. i 2020.

Samtidig forøger reformerne arbejdsudbuddet med ca. 75.000 fuldtidspersoner i 2020 (heraf 65.000 fra tilbagetrækningsreformen).

Vi har dermed en helt konkret løsning, der kan håndtere de finanspolitiske udfordringer, vi står over for i de kommende år.

***

Når det er sagt, så ved jeg godt, at sortseerne har fremturet med, at en afskaffelse af efterlønnen bare vil føre til massearbejdsløshed - for hvem vil ansætte personer, der er fyldt 60 år?

Men nu forholder det sig altså ikke sådan, at vi fremrykker efterlønsalderen og forkorter efterlønsperioden i morgen. Regeringen har jo netop foreslået en gradvis indfasning af ændringerne i efterlønsordningen. Dvs. det sker over en år-række, hvor vi ved, at der samtidig kommer til at mangle arbejdskraft pga. den demografiske udvikling.

Samtidig er det værd at notere sig, at over 85 pct. af dem, der gik på efterløn i 2009, kom direkte fra beskæftigelse.

Der er ingen grund til at tro, at den tilknytning lige pludselig skulle holde op, og at de pågældende pludselig skulle blive uønskede på arbejdsmarkedet, blot fordi de ikke kan gå på efterløn. Mange af de personer, der går på efterløn, har kompetencer og uddannelser, der vil blive brug for de kommende år.

Der er ingen tvivl om, at når vi øger arbejdsudbuddet, så vil beskæftigelsen efterhånden også stige tilsvarende.

Det viser alle internationale undersøgelser, og det bekræftes fx af erfaringerne fra afskaffelsen af overgangsydelsen og kvindernes indtog på arbejdsmarkedet. Kvindernes indtog på arbejdsmarkedet skabte jo ikke massearbejdsløshed, men betød tværtimod, at flere kom i arbejde, og at vi er blevet et rigere samfund.

***

Hvis alt det, jeg nu har sagt forekommer bekendt, burde det vel ikke komme som en overraskelse. Så meget er der jo

grundlæggende ikke sket siden vi sidst sad hér og diskuterede ændringer i efterlønsordningen.

Ja, det skulle da lige være, at efterlønsordningen ikke afskaffes, men bevares i en form, der tilskynder sunde og raske mennesker at blive på arbejdsmarkedet.

Hvorom alt er, så ændrer det ikke ved det faktum, at de reformer, som regeringen har indgået aftale om, er de bedste bud på at løse de økonomiske og demografiske udfordringer, vi står overfor i de kommende år.

***